

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318205621
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318205621.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: 4 SPORT, s. r. o., so sídlom Jazdecká 1/A, 080 01 Prešov, IČO: 36 478 369 zastúpeného IURISTICO s. r. o., so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice, IČO: 36 588 041, advokátskou kanceláriou proti žalovanému: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, XXX XX L. v právnej veci o zaplatenie 20.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 11C/26/2018-38 zo dňa 29.01.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. konanie zastavil. II. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. III. Vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania postúpil na ďalšie konanie Komore Slovenského futbalového zväzu pre riešenie sporov, zriadenej Slovenským futbalovým zväzom, so sídlom Tomášikova 30C, 821 01 Bratislava.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 3 písm.k/, § 8 ods.1, § 19 ods.1, § 52 ods.1,2 zákona č. 440/2015 Z.z. o športe, ust. § 3 a § 10 ods.1 a § 256 ods.1 a § 262 ods.1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že zistil, že spor medzi žalobcom a žalovaným nepatrí do prejednávanej a rozhodovacej právomoci súdu, pretože zákonodarca zákonom č. 440/2015 Z. z. o športe umožnil riešiť spory vzniknuté v súvislosti so športovou činnosťou športovej organizácie a osôb s jej príslušnosťou orgánom určených na riešenie sporov. Súd zistil, že SFZ je športovou organizáciou podľa § 8 ods. 1 zákona č. 440/2015 Z. z. o športe a zároveň je uznaný ako národný športový zväz, ktorému priamo zo zákona vyplýva povinnosť vytvárať orgány a zabezpečovať ich činnosť, aby boli oprávnené na riešenie sporov vzniknutých pri jeho športovej činnosti a medzi osobami s jeho príslušnosťou.

4. Postúpenie veci je právnym inštitútom, garantujúcim realizáciu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR tým, že ak súd zistí nedostatok právomoci súdov poskytnúť ochranu porušenému právu, musí z úradnej povinnosti zistiť právny režim ochrany, ktorý danej veci prináleží, a postúpiť vec inému orgánu, pri ktorom predpokladá, že je jeho právomoc na poskytnutie ochrany daná. Zo stanov a ostatných predpisov SFZ vydaných v zmysle zákona č. 440/2015 Z. z. o športe má súd za preukázané, že SFZ zriadila ako orgán na riešenie sporov medzi osobami s príslušnosťou k SZF Komoru SFZ pre riešenie sporov, pre ktorú bolo výkonným výborom SFZ schválený aj poriadok o konaní pred ňou v prípade vzniku sporu.

5. Vzhľadom k tomu, že nedostatok právomoci súdu na konanie je neodstrániteľným nedostatkom konania, rozhodol súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením o zastavení konania. Zároveň rozhodol, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude postúpená vec na konanie príslušnému orgánu - Komore SFZ pre riešenie sporov zriadenej Slovenským futbalovým zväzom.

6. Výrok o trovách odôvodnil tým, že konanie bolo zastavené z dôvodu nedostatku právomoci na strane súdu a súd je toho názoru, že zastavenie konania zaviniť žalobca, keďže ako účastník zmluvného s príslušnosťou k národnému športovému zväzu musel mať vedomosť, že na prejednanie veci je príslušný orgán SFZ (Komora SFZ na riešenie sporov), pod ktorého príslušnosť v zmysle svojej registrácie ako sprostredkovateľ žalobca patrí.

7. Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ C.s.p. Nesúhlasí s právnym názorom vysloveným súdom prvej inštancie v tom, že nie je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na prejednanie danej právnej veci. Tento názor považuje žalobca za mylný a postup súdu považuje za porušujúci základné právo garantované článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vo vzťahu k žalobcovi na súdnu ochranu. Poukázal na znenie ust. § 3 a § 10 ods. 1 C.s.p. a konštatoval, že súkromnoprávne spory zásadne a prioritne rozhodujú všeobecné súdy Slovenskej republiky. Len výnimočne, ak to ustanovuje osobitný zákon rozhodujú súkromnoprávne spory iné orgány Slovenskej republiky a v takom prípade nie je daná právomoc súdov. Oblasť športu a výkonu športovej činnosti je regulovaná osobitným právnym predpisom a to Zákomom o športe. Tento osobitný právny predpis neustanovuje žiaden orgán, ktorý by napíňal charakteristiky orgánu Slovenskej republiky a ktorému by bola zverená neobmedzená a výlučná právomoc rozhodovať tzv. športové spory. Komora slovenského futbalového zväzu pre riešenie sporov je vnútorným orgánom slovenského futbalového zväzu, ktorý je občianskym združením zriadeným v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na uvedené Komora slovenského futbalového zväzu nie je orgánom Slovenskej republiky, ktorý by bol zriadený zákonom a ktorému by zákon zveril výlučnú právomoc rozhodovať tzv. športové spory s vylúčením právomoci súdov Slovenskej republiky. Vylúčenie právomoci súdov Slovenskej republiky nie je možné aj vzhľadom na predmet tohto konkrétneho majetkového sporu a jeho subjekty. Žalobca nie je členom Slovenského futbalového zväzu. V tejto súvislosti poukázal aj na znenie článku 17 Poriadku Komory SFZ pre riešenie sporov zo dňa 05.09.2016, ktoré osobu sprostredkovateľa neuvádza v rámci možného okruhu účastníkov konania pred komorou. Komora nie je ani orgánom, ktorý by bol zriadený a riadil sa ustanovenia zákona č. 244/2002 Z.z., t.j. Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Žalobca dal do pozornosti publikovaný odborný právny názor J. Sváka, ktorý v súvislosti so spormi vznikajúcimi pri výkone športovej činnosti uviedol, že absolútna väčšina z nich spadá pod právo na súdnu ochranu a to bez ohľadu na to, či si jednotlivé subjekty športového práva vytvorili na riešenie týchto sporov vlastné rozhodcovské orgány. Právo na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je základným právom, ktoré je neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu II ÚS 14/2001. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a zároveň, aby priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní. Teda to, či súdom prvej inštancie žalobcom namietaným postupom došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, tak ako to formuloval žalobca, teda že z nesprávneho právneho názoru súdu prvej inštancie, podľa ktorého na prejednanej veci nie je právomoc súdu Slovenskej republiky došlo k odňatiu práva na prístup súdu a k porušeniu ústavného práva na súdnu ochranu. Odvolací súd vychádzal z toho, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument o opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (II. ÚS 78/05).

10. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne vyhodnotil vzájomný vzťah všeobecného súdnictva orgánov alternatívneho riešenia sporov v prostredí slovenského futbalu v intenciách prejednávanej veci medzi žalobcom a žalovaným. Odvolací súd preto považuje uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne a v plnom rozsahu na neho odkazuje. K odvolacím námietkam žalobcu a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza nasledovné. Súd prvej inštancie konštatoval, že existuje orgán na riešenie sporov zriadený Slovenským futbalovým zväzom ako národným športovým zväzom v zmysle z.č. 440/2015 Z.z. Zákona o športe v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZOŠ“), pričom súd vykonaným dokazovaním riadne identifikoval právny základ tohto orgánu jednak po stránke zákonnej, ako aj po stránke zmluvnej a to v rozsahu identifikácie príslušných častí Stanov Slovenského futbalového zväzu ako občianskeho združenia.

11. Odvolací súd považuje za vecne správne ako súd prvej inštancie postupoval a poukázal na existenciu explicitnej dohody zakladajúcej právomoc orgánu na riešenie sporov - Komory SFZ pre riešenie sporov - umiestnenej v zmluve o zastupovaní hráča v znení dodatku č. 1 zo dňa 20.01.2017, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným (čl. IV. ods. 3 Zmluvy).

12. Názor súdu prvej inštancie, že v prípade zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v prípade oboch strán civilného sporového konania ide o osoby s príslušnosťou k Slovenskému futbalovému zväzu, v zmysle čoho sú tieto osoby právnymi subjektmi spadajúcimi pod právomoc orgánov na riešenie sporov (a aj iných) národného športového zväzu je z pohľadu odvolacieho súdu potrebné považovať za vecne správny a s následkami tohto skutkového zistenia sa súd prvej inštancie správne vysporiadal aj v bode 17 napádaného rozhodnutia pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia týkajúceho sa rozhodnutia o náhrade trov konania vo vzťahu k ich nepriznaniu ani jednej sporovej strane tohto civilného sporového konania.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval rovnako vecne správne v prípade, ak vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným zmluvou o zastupovaní hráča zo dňa 20.1.2017 v znení dodatku č. 1 posúdil ako zmluvu, ktorá sa týka športovej činnosti v zmysle z.č. 440/2015 Z.z. Zákona o športe v znení neskorších predpisov.

14. Ak národný športový zväz v zmysle zákona zriadi orgán na riešenie sporov, ktorého právomoc majú členovia národného športového zväzu povinnosť v zmysle vnútorných predpisov akceptovať, a títo tak aj v predmetnom zmluvnom dojednaní urobia, a ak sa spor vyplývajúci z ich zmluvného dojednania týka športovej činnosti v zmysle ZOŠ, potom je nutné konštatovať, že je naplnená dikcia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, to v čl. čl. 1 základných princípov, ustanovení § 2 a ustanovenia § 3 zákona - a teda, že súdy všeobecnej sústavy súdnictva nemajú právomoc prejednať spor vyplývajúci z takto definovaného vzťahu. Delená právomoc prejednať a rozhodnúť spory iným orgánom ako je súd všeobecnej sústavy súdnictva v prípade, ak je zriadený na základe zákona nie je podľa názoru odvolacieho súdu vylúčením právomoci všeobecného súdnictva tak, ako tvrdí v odvolaní žalobca.

15. Z pohľadu odvolacieho súdu je nutné konštatovať, že Komora SFZ pre riešenie sporov je orgánom zriadeným v zmysle zákona s právomocou rozhodovať spory zo vzťahov, ako je vzťah medzi žalobcom a žalovaným v tomto civilnom sporovom konaní, a preto je Komora SFZ pre riešenie sporov orgánom, ktorý vylučuje právomoc všeobecného súdu konať vo veci, to v súlade s ustanovením § 3 C.s.p. (v zmysle dikcie: „... ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány“).

16. Nič na tom nemení námietka odvolateľa prezentovaná v bode 4 a nasl. ním podaného odvolania, v ktorom argumentuje neprípustnosťou vylúčenia právomoci všeobecného súdnictva na prejednanie sporov vyplývajúcich zo vzťahov vznikajúcich v oblasti športu. Právna ochrana členov občianskych združení v zmysle účinného znenia z.č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov neobsahuje ustanovenia o možnostiach ochrany a obrany subjektívnych práv členov občianskych združení, tak ako tomu bolo v minulosti (zrušené ustanovenie § 15 tohto zákona). Napriek tomu však ochrana člena občianskeho združenia voči rozhodnutiam občianskeho združenia existuje rešpektujúc čl. 46 Ústavy SR.

17. Odvolací súd má za to, že člen občianskeho združenia má možnosť napadnúť na všeobecnom súde až konečný výsledok takéhoto alternatívneho riešenia sporov - teda konkrétne rozhodnutie zákonom zriadeného orgánu. Komentárová spisba uvádza, že „ak rozhodoval o právach a právom chránených

záujmoch orgán v zmysle ustanovenia § 52 ZOŠ, právna ochrana člena združenia voči tomuto rozhodnutiu hovorí o nutnosti využitia žaloby v zmysle Civilného sporového poriadku“. V prípade, ak rozhodoval orgán alternatívneho riešenia sporov v rozsahu disciplinárneho trestania podľa ustanovenia § 54 z.č. 440/2015 Z.z. Zákona o športe v znení neskorších predpisov, člen občianskeho združenia bude pri snahe o ochranu svojich práv voči takémuto rozhodnutiu nútený použiť žalobu v zmysle z.č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (Čollák, J.: Konanie vo veciach politických práv : § 375-411, piata hlava, štvrtá časť / Jaroslav Čollák, Anita Filová, Eduard Korpáš. - recenzované. In: Správny súdny poriadok. - Praha : Nakladatelství C.H. Beck, 2018. - ISBN 9788074006784. - S. 1453-1541.). Nutnosť existencie takéhoto rozhodnutia je potrebné vnímať bez ohľadu na inštančnosť konania pred orgánmi národného športového zväzu, pričom jedno/dvoj - alebo viacinstančnosť takéhoto alternatívneho riešenia sporov nie je vylúčená.

18. V tomto kontexte treba chápať aj odvolateľom citovaný názor J. Sváka (bod č. 12 odvolania), ktorý hovorí o súdnej ochrane člena občianskeho združenia voči rozhodnutiam občianskeho združenia, to bez ohľadu na to, či sú produktom alternatívneho riešenia sporov v prípade ich existencie v zmysle ZOŠ, alebo či sú rozhodnutiami iných orgánov občianskeho združenia.

19. Reagujúc na odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd uvádza, že o vylúčenie právomoci všeobecného súdnictva nejde v prípade, ak sa subjekty práva v rozsahu súkromnoprávnej autonómie a v zmysle princípu zákonnej licencie, podriadia v rozsahu konkrétneho právneho vzťahu pod orgán alternatívneho riešenia sporov (v tomto prípade v športe v prostredí národného športového zväzu je to Komora SFZ pre riešenie sporov). Uvedené platí, ak je tento orgán zriadený občianskym združením v zmysle zákona, a ktorý v zmysle zákona prejednáva a rozhoduje spory v konkrétnej oblasti spoločenských vzťahov.

20. Z pohľadu odvolacieho súdu javí sa odvolanie žalobcu ako zmätočné, pretože jeho vlastný obsah neguje skôr prejavenu vôľu zmluvných strán zmluvy o zastupovaní hráča v znení dodatku č. 1 zo dňa 20.1.2017, v ktorej sám žalobca vyjadril vôľu (čl. IV ods. 3 Zmluvy) podriaďiť tento zmluvný vzťah pod právomoc Komory SFZ pre riešenie sporov. Odvolací súd považoval rovnako za právne irelevantné námietku odvolateľa o tom, že Komora SFZ pre riešenie sporov nemá orgán rozhodcovského súdu v zmysle z.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Komora SFZ pre riešenie sporov je orgánom zriadeným na základe zákona, a svoju právomoc odvodzuje aj od ďalších vnútro-zväzových predpisov, ktoré majú strany sporu povinnosť dodržiavať.

21. Nad rámec odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje odvolací súd uvádza, že v prípade existencie alternatívneho riešenia sporov a v prípade existencie orgánu národného športového zväzu zriadeného na základe zákona nejde o vylúčenie právomoci všeobecného súdnictva, ale o tzv. delenie právomoc súdov a iných orgánov hovoriacu o tom, že právomoc súdov všeobecnej sústavy súdnictva môže byť na základe súkromnoprávneho aktu subjektov práva, alebo na základe zákona, zverenú orgánu odlišnému od súdu všeobecnej sústavy súdnictva. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol práve takýmto vzťahom a odvolací súd uvádza, že práve z uvedených dôvodov spor vzniknutý medzi žalobcom a žalovaným nepatrí do prejednávanej a rozhodovacej právomoci súdu, čo vecne správne posúdil aj súd prvej inštancie.

22. Súd prvej inštancie v zmysle výroku III. postúpil vec na to príslušnému orgánu, ktorým je v zmysle uvedeného Komora SFZ pre riešenie sporov, pričom tento postup považuje odvolací súd rovnako za vecne správny, vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci.

23. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods.1 C.s.p. Neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešnému žalovanému, s ktorým doposiaľ konané nebolo žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd konštatoval, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania vo veci (článok 17 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.